

Η προτίμηση «στο ξένο» στη χώρα μας έχει παράδοση. Από τα πολιτικά κόμματα που χαρακτηρίζονταν ανάλογα με την ξένη χώρα που στήριζαν στα χρόνια που ακολούθησαν την απελευθέρωση το 1821, μέχρι τους αθλητές και ειδικά τους ποδοσφαιριστές τις τελευταίες δεκαετίες.

Αυτές τις ημέρες όμως βιώνουμε την απαξίωση της «ελληνικής επιστήμης». Η συρροή ξένων συμβούλων στο γραφείο του πρωθυπουργού, δείχνει την απαξίωση από πλευράς της κυβέρνησης στην Ελληνική πνευματική ηγεσία.

Η τοποθέτηση του Τομάσο Πάντοα Σκίοπα είναι το επιστέγασμα αυτής της προσπάθειας.

Τα επιχειρήματα όσων θέλουν να στηρίξουν αυτήν την ενέργεια του πρωθυπουργού, πηγάζουν από τη θεωρία «της καθημερινής παγκοσμιοποίησης». Κανένας σύγχρονος πολιτικός βέβαια, δεν προτρέπει την απομόνωση της χώρας στις παγκόσμιες εξελίξεις.

Είναι θετικό να ενημερώνεται ο πρωθυπουργός για «το τι εφαρμόζεται σε άλλες χώρες». Δεν μπορεί όμως να διατείνεται, ότι θα λύσει το οικονομικό πρόβλημα της χώρας με «συνταγές ξένων». Όχι γιατί οι συνταγές τους είναι «κακές». Όχι γιατί διακατεχόμαστε από σοβινιστικά σύνδρομα, αλλά γιατί η οικονομία και η επιστήμη της δεν «είναι για αντιγραφή».

Η οικονομία είναι ζήτημα κοινωνικό. Δεν είναι μια θετική επιστήμη όπου «ένα και ένα ίσον δύο». Αν αθροίσεις δύο εργοστάσια δεν είναι σίγουρο ότι θα έχεις το άθροισμα «2». Μπορεί να δώσει και επιπλέον «3», αλλά μπορεί και λιγότερο «1,5».

Ο γνωστός κερδοσκόπος Τζώρτζ Σόρος στο βιβλίο «Η κρίση του Παγκόσμιου Καπιταλισμού» μιλά για την οικονομία, ως μια συμμετοχική διαδικασία των πολιτών.

Όλοι γνωρίζουν ότι η οικονομία επηρεάζεται από τη συμπεριφορά των λαών.

Δεν μπορείς να «αντιγράψεις» οικονομικά μοντέλα άλλων κοινωνιών και να πιστεύεις ότι θα πετύχεις. Για να δώσεις λύση στο πρόβλημα, πρέπει να το γνωρίζεις και να το κατανοείς.

Πως λοιπόν ένας Ιταλός να εξηγήσει την αύξηση του πληθωρισμού σε περίοδο ύφεσης και κρατικής προσπάθειας μείωσης της ζήτησης με αύξηση των φόρων;

Πώς να σκεφθεί ότι πιθανόν στη χώρα μας, να διατηρείται η ιδιωτική κατανάλωση στα ίδια επίπεδα, γιατί χρησιμοποιούνται τα υψηλά αποθέματα «της παραοικονομίας» των προηγούμενων ετών;

Πώς να προτείνεις λύση «για καλύτερη παιδεία», όταν στη μητρική σου γλώσσα δεν υπάρχει η λέξη «Φροντιστήριο»;

Αν δε γνωρίζεις καλά «τους Έλληνες», αν δε γνωρίζεις τον τρόπο συμπεριφοράς της Ελληνικής οικογένειας, είναι πολύ δύσκολο να υποδείξεις λύσεις για την οικονομική κρίση της χώρας.

Αν η όλη προσπάθεια με τους ξένους συμβούλους και ειδικά στην οικονομία, στοχεύει στην παρουσίαση «καλών πρακτικών», τότε δε χρειαζόμαστε παρά μόνο μια επίδειξη. Αν όμως στοχεύει ο πρωθυπουργός να εξαναγκάσει τον Ελληνικό λαό «σε προσαρμογή» σε ξένα κοινωνικά – οικονομικά πρότυπα, τότε θα αποτύχουμε. Η αποτυχία δε αυτή, θα μας στερήσει και την πραγματική βοήθεια που θα μπορούσαν να μας προσφέρουν άτομα, όπως ο κ. Σκίοπα.

Η αποτυχία ξένων συμβούλων δεν είναι πρωτότυπο γεγονός ούτε για τη χώρα μας, ούτε για την παγκόσμια οικονομία. Είναι γνωστή σε όλους η «κάθοδος των Βρετανών» στην Ολυμπιακή Αεροπορία τη δεκαετία του '90. Αφού εισέπραξαν πάρα πολλά χρήματα ως αμοιβή, κατάφεραν να αυξήσουν τις ζημιές της Ολυμπιακής Αεροπορίας και να αποχωρήσουν.

Αν κάποιος αναζητήσει επιπλέον πληροφορίες για τον κ. Σκίοπα μάλλον θα νοιώσει ότι είμαστε κοντά σε μια άλλη ανάλογη περίπτωση με αυτή των Βρετανών. Ο κ. Σκίοπα χαρακτηρίστηκε από τους Financial Times το 2006 ως ο χειρότερος Υπουργός Οικονομικών της ΕΕ και το 2007 ως ο τρίτος χειρότερος. Θεωρήθηκε ως ένας από τους βασικούς αίτιους της εκλογικής ήττας του Πρόντι από τον Μπερλουσκόνι.

Αντί λοιπόν να αναζητούμε αμφιβόλου ποιότητας συμβούλους στο εξωτερικό, είναι προτιμότερο να εμπιστευτούμε τους Έλληνες. Να εμπιστευτούμε τους Έλληνες επιστήμονες. Να εμπιστευτούμε τους Έλληνες πολίτες. Να εμπιστευτούμε αυτούς που ζητάμε να πληρώσουν «το μάρμαρο».

Πανοζάχος Δημήτρης
Οικονομολόγος
Μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας της Ν.Δ